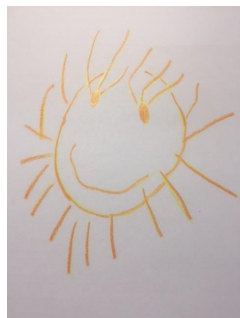

L_{eg} U_{dvikling} N_{ærvær}

- En introduktion for forældre.

Skrevet af Gitte Sorgenfrei, Børnenes Hus Jystrup, Februar 2018

Hvad er LUN?

LUN står for LEG, UDVIKLING OG NÆRVÆR.

I 2017-18 har Børnenes Hus Jystrup, sammen med Allindeflille Børnehus, været med i et udviklingsprojekt ledet af Pernille Ekeløf (psykolog) og Helga Mikkelsen (motorikkonsulent) fra Kompetenceenheden i Ringsted Kommune.

LUN tager teoretisk afsæt i neuroaffektiv udviklingspsykologi og viden om børns sansemotoriske udvikling. Metoderne er inspireret af "Theraplay."

Selv om udviklingsprojektet nu er slut bruger vi stadig principperne fra LUN i de daglige aktiviteter med børnene.

Formålet med LUN

Formålet med LUN-projektet er at skabe endnu bedre rammer for børnenes følelsesmæssige og sociale udvikling. Gennem planlagte aktiviteter og lege skal børnene opleve at det er sjovt at være sammen, at de hver især er betydningsfulde, og at de er en del af et fællesskab indenfor nogle trygge og forudsigelige rammer.

Hvordan gør vi?

I LUN-aktiviteterne arbejder vi meget bevidst med stemmeføring, øjenkontakt og kropskontakt. I alle LUN-aktiviteter er der en "karavanefører", en voksen der styrer forløbet, mens de andre voksne er assistenter, der støtter op om børnene.

LUN-aktiviteter kan både foregå med en gruppe af børn, eller som en en-til-en interaktion. Mange samspilsforløb kan "LUN-ificeres". Det væsentlige er, at den voksne skaber en *struktur* for forløbet, bidrager med sit *engagement* på en *omsorgsfuld* måde, og stiller barnet/børnene overfor nogle passende *udfordringer*.

Hvem har glæde af LUN?

Alle har glæde af LUN!

LUN kan bruges i forhold til hele børnegruppen, eller til enkelte børn, der er i særlige sociale eller følelsesmæssige udfordringer.

Eksempler på LUN-lege.

- Mål: At øve barnet i at fastholde øjenkontakt. Leg: Titte-bøh leg.
- Mål: At øve barnet i at fastholde en fælles opmærksomhed. Leg: Puste fjer eller lade en ærtepose falde ned fra sit hoved og gribe den sammen med barnet.
- Mål: At øve det at vente på tur. Leg: Børnene står sammen i en rundkreds. De skiftes til at sige et navn og kaste ærteposen til den valgte.
- Mål: At øve børnenes evne til samarbejde. Leg: Børnene sidder i en rundkreds og skiftes til at sende en rulle crepe-papir til en ven. Efterhånden dannes der et stjernemønster. Børnene skal nu, sammen med den voksne, finde ud af i hvilken rækkefølge papiret kan sendes tilbage til afsenderen.

Reglerne

Der er tre vigtige regler, der skal overholdes når man laver LUN.

- Det skal være rart
- Vi skal være sammen
- Vi skal have det sjovt.

Kompasserne

De tre kompasser der beskrives i "Neuroaffektiv Billedbog" giver et meget fint overblik over, hvad der er på spil i barnets nervesystem.

- *Det autonome kompas* illustrerer barnets sansninger og den voksnes rolle: at regulere barnets trivsel gennem interaktion/samspil.
- *Det limbisk-følelse kompas* illustrerer barnets følelsesmæssige samspil med omverdenen. Her er den voksnes rolle at give barnets følelsesmæssige erfaringer gennem kontakt og relationer.

- *Det præfrontale kompas* illustrerer barnets evne til at forstå sig selv og andre mennesker (mentalisering). Den voksnes rolle er her at støtte op om barnets udvikling af selvbeherskelse og behovsstyring, så det kan indgå i et positivt fællesskab og lære at samarbejde med andre. Barnet skal naturligvis også lære at skelne hvilke impulser og behov der er vigtige, så disse bliver tilgodeset i samværet med andre.

Du kan også se de tre kompasser illustreret på opslagstavlen i personalestuen.

Sparring

Vi bruger filmoptagelser for at blive klogere på vores egen rolle (selvagens) og børnenes udbytte af samspillet. Optagelserne kan vi bruge til selvrefleksion, under sparring med de eksterne konsulenter og/eller internt med vores kollegaer.

Sparringen kan dog også foregå uden filmoptagelser.

Kommunens konsulenter har udarbejdet skemaer til sparring og selvrefleksion, samt spørgsmål der sætter fokus på de tre kompasser.

Litteratur - hvis du er nysgerrig på mere:

”Den neuroaffektive billedbog” af Marianne Bentzen.

”Du skal huske at fodre din søhest” af Charlotte Bjerregaard og Pernille Thomsen.

